

Mesih'in Örnek Dersleri Serisi

01 Tohum Benzetmesi

Markos 4:1-10: İsa göl kıyısında halka yine öğretmeye başladı. Çevresinde çok büyük bir kalabalık toplandı. Bu yüzden İsa göldeki bir tekneye binip oturdu. Bütün kalabalık göl kıyısında duruyordu. ² İsa onlara benzetmelerle birçok şey öğretiyordu. Öğretirken, “Şunu dinleyin” dedi. “Ekincinin biri tohum ekmeye çıktı. ³ ⁴ Ektiği tohumlardan kimi yol kenarına düştü. Kuşlar gelip bunları yedi. ⁵ Kimi, toprağı az kayalık yerlere düştü. Toprak derin olmadığından hemen filizlendi. ⁶ Ne var ki, güneş doğunca kavruldular, kök salamadıkları için kuruyup gittiler. ⁷ Kimi, dikenler arasına düştü. Dikenler büyüdü, filizleri boğdu ve filizler ürün vermedi. ⁸ Kimi ise iyi toprağa düştü, büyüüp çoğaldı, ürün verdi. Bazısı otuz, bazısı altmış, bazısı da yüz kat ürün verdi.” ⁹ Sonra İsa şunu ekledi: “İşitecek kulağı olan işitsin!” ¹⁰ Onikiler'le öbür izleyicileri İsa'yla yalnız kalınca, kendisinden benzetmelerin anlamını sordular.

İsa, birçok şeyi, benzetmelerle öğretiyordu. Neden benzetmelerle konuşuyordu? Daha önce, İsa öğretmeye başladığı zaman, açıkça konuşmasına rağmen, çok kişi, derslerini benimsememişti. Yüreklerinde gerçekleri kabul etmeye hazır değillerdi. Matta, aynı olayı yazdığı müjdesinde Markos'tan birkaç farklı ayrıntıyı ekledi:

Matta 13:10-13 Öğrencileri gelip İsa'ya, “Halka neden benzetmelerle konuşuyorsun?” diye sordular. ¹¹ İsa şöyle yanıtladı: “Göklerin Egemenliği'nin sırlarını bilme ayrıcalığı size verildi, ama onlara verilmedi. ¹² Çünkü kimde varsa, ona daha çok verilecek, bolluğa kavuşturulacak. Ama kimde yoksa, elindeki de alınacak. ¹³ Onlara benzetmelerle konuşmamın nedeni budur. Çünkü, ‘gördükleri halde görmezler, duydukları halde duymaz ve anlamazlar.’”

Millet, İsa'nın öğrettiğini duyuyordu fakat anlayamıyordu. Bugünlerde de durum hemen hemen aynıdır. İnsanların dikkatleri ve ilgileri dünyasal işleri üzerine o kadar yoğunlaştı ki siz onlarla sonsuz yaşam ve ahiret konularıyla konuşunca, ya hiç ya da çok az bir ilgi uyandırabiliyorsunuz. Sanki sonsuz yaşam pek önemli bir konu değilmiş gibi davranıyorlar.

İsa'nın döneminde benzetmelerle öğretmek, saygın ve popüler bir yöntemdi. İsa, örnek derslerini en çok doğadan ve insanların günlük yaşamından aldı. Amacı, insanlar günlük işlerini yaparken verdiği derslerin akıllarına gelmesi ve daha derin yerleşmesiydi. Farklı örnekler yaparak İsa, çeşitli gerçekleri, değişik yönlerden ve değişik kişilere anlatabilirdi.

Bunların yanı sıra, İsa'nın dinleyicilerinden bazıları düşmanlarıydı. İsa, onların ikiyüzlülükleri ve kötü işlerini açıkça kınasaydı, halka hizmetini kısaltılırdı zira O'nu hapse atarlardı. İsa'yı tuzağa düşürmek isteyenler benzetmelerini duyup anladılar ancak O'nu suçlayamadılar.

İsa'nın öğrencileri ise, İsa'nın benzetmeleri pek anlayamadılar. Ancak, yürekleri açık oldukları için, İsa onlara benzetmelerinin anlamlarını açıkladı.

Markos 4:13-14 İsa sonra onlara, “Siz bu benzetmeyi anlamıyor musunuz?” dedi. “Öyleyse bütün benzetmeleri nasıl anlayacaksınız? ¹⁴ Ekincinin ektiği, Tanrı sözüdür.”

İsa’nın döneminde Tanrı’nın sözü, Tevrat’tı. İsa dinleyicilerini, sürekli Tevrat’a yönlendirirdi.

Luka 10:26 İsa ona, “Kutsal Yasa’da ne yazılmıştır?” diye sordu. “Orada ne okuyorsun?”

Ancak, İsa, Tanrı’nın Sözü’dür ve Tanrı’nın bilgisini aktarmak için bu dünyaya geldi.

Yuhanna 1:1-4 Başlangıçta Söz vardı. Söz Tanrı’yla birlikteydi ve Söz Tanrı’ydı. ² Başlangıçta O, Tanrı’yla birlikteydi. ³ Her şey O’nun aracılığıyla var oldu, var olan hiçbir şey O’nsuz olmadı. ⁴ Yaşam O’ndaydı ve yaşam insanların ışığıydı.

Yuhanna 1:14 Söz, insan olup aramızda yaşadı. O’nun yüceliğini -Baba’dan gelen, lütuf ve gerçekle dolu biricik Oğul’un yüceliğini- gördük.

İsa, Tanrı’nın Sözü, bu dünyaya Tanrı’nın sözünü doğrulamak, doğru şekilde açıklamak ve yeni vahiy paylaşmak için geldi.

Tohum benzetmesine benzer başka bir benzetmesinde İsa şöyle söyledi:

Matta 13:37 ³⁷ İsa, “İyi tohumu eken, İnsanoğlu’dur” diye karşılık verdi.

İyi tohum eken, İsa’nın ta Kendisi’ydi. Tohumcu İsa, halkın istediği gibi bir kral olarak gelmedi. Yeni bir devlet sistemi kurmak için de gelmedi. Allah’ın krallığı, güç ve şiddetle kurulmayacaktı. Tanrı’nın krallığı, insanların yüreklerine yeni bir ilke aşılansak kurulacaktı.

Bugünlerde, çok kişi bir din devleti kurmak istiyor. Dünyamızın daha ahlaklı, daha güvenli bir yer olacağını söylüyorlar. Ancak, yasalar ve kurallar insanların nefretlerini sevgiye döndüremez. Yasalar ve kurallar insanların doğal olarak bencil düşünceleri ve davranışlarını özverililiğe döndüremez. Kalpte yeni bir güç gerekiyor. İsa, güç krallığı kurmak değil, Allah’ın ruhsal krallığını kurmak amacıyla ekinci olarak geldi.

Tanrı’nın sözünde güç var. Tanrı söz söylüyerek dünyayı yarattı. O konuşunca, madde var olur. Tanrı’nın sözünde, yani Tevrat ve İncil’de, Tanrı’nın her vaadi ve buyruğunun arkasında O’nun gerçekleşebilen gücü vardır. Rab, bizim, günahlarımızı terk etmemizi istiyor. Bize güç vererek yardımcı oluyor. Hiç kimse, “Günahımı bırakamam” demesin. Allah’ın sözü müktedir.

Markos 4:2, (3) “Ekincinin biri tohum ekmeye çıktı.”

İsa’nın döneminde hayati tehlikeler, halkın gündelik yaşamının bir parçasıydı. Çoğu insanlar, kent surlarının içinde otururlardı ve tarlalarında çalışmak için şehirden çıkarlardı. Ekinci de ekmeye çıktı. İsa, iyi tohumu ekendir. O, cenneti bırakıp bu dünyaya Tanrı’nın sözünü ekmek için geldi. Allah nasıl İbrahim’i kendi ülkesi ve halkından çağırıp başka bir ülkeye

gönderdiyse, nasıl Pavlus'u uzağa, putperest milletlere müjdeyi paylaşmaya atadıysa, bugünlerde bile sıradan insanları müjdelemeleri için oldukları yerden çağırıyor.

İsa, benzetmesinin açıklamasına devam etti:

Markos 4:15 Bazı insanlar sözün ekildiği yerde yol kenarına düşen tohumlara benzer. Bunlar sözü işitir işitmez, Şeytan gelir, yüreklerine ekilen sözü alır götürür.

Yol kenarına düşen tohum, dikkatsiz ve ilgisiz dinleyicilere gelen Tanrı'nın sözünü temsil eder. Onların ruhsal yetileri felçlidir. Bu dünyanın yollarını seven ilgisiz dinleyiciler, Allah'ın sevgisini ve kendilerinin O'na olan ihtiyacını sezemazler. Şeytan ve diğer düşmüşler melekler, ilgi göstermek üzere olan kişilere diğer insanlar aracılığıyla bir eleştiri, bir alay ya da bir aşağılama getirirler ve bu kişiler de ruhsal konuları ciddiye almaktan vazgeçerler.

Markos 4:16-17 Kayalık yerlere ekilenler ise, işittikleri sözü hemen sevinçle kabul eden, ama kök salamadıkları için ancak bir süre dayanan kişilerdir. Böyleleri Tanrı sözünden ötürü sıkıntı ya da zulme uğrayınca hemen sendeleyip düşerler. ¹⁷

Bazı insanlar kolayca ikna olurlar ve geleceği parlak olan öğrenciler gibi görünürler. Ancak benlik sevgisi bastırılammıştır. Günahın ne kadar korkunç ve kötü olduğunu göremezler. Bu insanlar kendi iyi işlerine ve kendi doğruluklarına güvenirler. Onlar Rabb'de güçlü değillerdir. Kısa bir süre sevinirler fakat Allah'tan bir görev, bir özverili durum buyrulunca gücenirler. Günahlarını terk etmek istemezler. Onlar için din, mutlak bir hayat prensibi değil, müsaitse bir uğraştır. Kısa süre içinde giderler.

Markos 4:18 Yine bazıları dikenler arasında ekilen tohumlara benzerler. Bunlar sözü işitirler, ama dünyasal kaygılar, zenginliğin aldaticılığı ve daha başka hevesler araya girip sözü boğar ve ürün vermesini engeller. ¹⁹

Bahçenizde otlar kendiliğinden çıkar, dikkatle onları geliştirmenize gerek yok! Ancak iyi bitkileri yetiştirmek için hassas bir özen göstermeniz gerekir değil mi! Eski hayatınızı yüzde yüz geriye bırakmazsanız, er ya da geç, eski alışkanlıklarınız, otlar gibi biterek yeniden ortaya çıkacak. Tehlikelerimiz nedir? Dünyasal kaygılar. İsa dediki:

Matta 6:25-26 “Bu nedenle size şunu söylüyorum: ‘Ne yiyip ne içeceğiz?’ diye canınız için, ‘Ne giyeceğiz?’ diye bedeniniz için kaygılanmayın. Can yiyecekten, beden de giyecekten daha önemli değil mi? ²⁶ Gökte uçan kuşlara bakın! Ne eker, ne biçer, ne de ambarlarda yiyecek biriktirirler. Göksel Babanız yine de onları doyurur. Siz onlardan çok daha değerli değil misiniz?

Başka tehlikemiz nedir? Zenginliğin aldaticılığı. Bazı insanlar hep çalışırlar, hep böyle düşünürler ancak sonsuz akıbetlerini düşünmezler. Ölüm aniden bir hırsız gibi onlara gelir ve hazır olmadan mezarlarına girerler. Sonsuz hayatlarını biraz para için satarlar.

Bazı insanlar, başkalarının iyiliği için hep çalışırlar fakat kendilerine dua ve Allah'la paydaşlık için zaman ayırmazlar. Kendilerini güç kaynaklarından uzaklaştırırlar.

Başkalarının hevesleri vardır. Belki bu eğlencedir. Belki de rahatlıktır. Belki bir hobi, bir uğraştır. Uğraş belki özünde kötü değildir ama o yüzden bazen insanlar ebedi şeyleri ihmal ederler.

Şimdiye kadar, bahsettiğimiz her tohum ve ekinci aynıydı. Farkı, topraktır. Toprak sizsiniz. Siz, toprağınızı hazırlayabilirsiniz. Sizin sonsuz akıbetiniz sizin ellerinizdedir. Karar sizde!

Tohumcu hep başarısız olmayacak.

Markos 4:20 İyi toprağa ekilenler ise, sözü işiten, onu benimseyen, kimi otuz, kimi altmış, kimi de yüz kat ürün veren kişilerdir.”

İyi toprak, Tanrı'nın sözünü Tanrı'nın sözü olarak alır. Gerçeği bilmek, en çok, zekaya değil, saf bir hedefe bağlıdır.

Yuhanna 7:17 “Eğer bir kimse Tanrı'nın isteğini yerine getirmek istiyorsa, bu öğretinin Tanrı'dan mı olduğunu, yoksa kendiliğinden mi konuştuğumu bilecektir.”

Kutsal Ruh, alçakgönüllü, öğrenmeye açık olanlara verilir.

Siz, gerçeği arıyor musunuz? İyi toprak olmanız için ne yapmalısınız?